

22120045

CATALAN A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
CATALAN A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
CATALÁN A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 10 May 2012 (morning)

Jeudi 10 mai 2012 (matin)

Jueves 10 de mayo de 2012 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.
- The maximum mark for this examination paper is *[25 marks]*.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.
- Le nombre maximum de points pour cette épreuve d'examen est *[25 points]*.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.
- La puntuación máxima para esta prueba de examen es *[25 puntos]*.

Comenti **un** dels dos textos següents:

1.

Nounats

Dos PARES, mirant al públic, com si estiguessin davant de la finestra de nounats. Fan els típics sorolls per fer riure els seus respectius nens.

PARE 1: Aiii, aiiii!

PARE 2: Agó, agó, agó, agó, agó... És igual que jo, calcadet...

5 PARE 1: El meu, en canvi, ha sortit a la meva sogra...

PARE 2: De veritat?

PARE 1: Sí, pel que crida...

Riuen i tornen a dedicar-se als seus nens. Entra un tercer PARE que se'ls queda mirant amb compassió.

10 PARE 3: Així surten després!

PARE 1: Què?

PARE 3: Agó, agó, roró, roró... Quina manera de parlar-los!

PARE 1: Però si acaben de néixer!

PARE 3: I què?

15 PARE 1: Què vol? Que els hi llegim el diari?

PARE 3: No, però em sembla que no cal tractar-los com si fossin idiotes: agó, agó...

PARE 2: Que ve a veure el seu fill?

PARE 3: És clar.

PARE 1: Sí, mira, deu ser aquell que està jugant amb l'ordinador.

20 PARE 3: No ens passéssim, eh? Que jo, de moment, no li he faltat al respecte a ningú.

Els PARES tornen a dedicar-se als seus fills. Sorolls i onomatopeies.

PARE 3: I quan creixin una miqueta què els diran? "Mira, un guau-guau", quan passi un gos, o un "tatano", per un cavall; i és clar, tot el que no pugui tocar serà "caca".

PARE 2: Per què no es dedica al seu fill?

25 PARE 3: I tant que em dedicaré al meu fill, però sense necessitat de fer el ridícul parlant-li en un llenguatge inintel·ligible, com si fos sord.

PARE 1: Hi ha un vidre. Si no crido no em sent.

PARE 3: Sentir què? L'"agó, agó"?

PARE 2: Tornem-hi!

30 PARE 1: Miri, perquè avui és el dia més feliç de la meua vida, perquè si no...

PARE 2: Deixi'l home!

Els PARES tornen a dedicar-se als seus fills.

PARE 3: No veu que l'està espantant? Miri com plora.

PARE 1: Plora perquè té gana.

- 35 PARE 2: I es pot saber quins coneixements li pensa donar vostè?
 PARE 3: Dante, *La Divina Comèdia*. La mort. Que intueixi per què hem vingut a aquest món.
 PARE 1: Però a aquest paio què li passa? Però vostè qui és? Quin problema té?
 PARE 2: No serà un d'aquells psicòlegs per a nens?
 PARE 3: No, només sóc un pare normal que es pren la molèstia de llegir un llibre de tant en tant.
- 40 Saben què són? Llibres, tenen paraules a dins, i no onomatopeies.

Pausa tensa.

- PARE 1: Aquest *tio* està molt malament.
 PARE 2: A veure si serà un programa d'aquells de càmera oculta de la *tele*!
 PARE 3: Ja està! La *tele*. Ja ha sortit la *tele*! “La cangur moderna!” Vostès deuen ser d'aquells
 45 que engeguen la *tele* i au! Que s'empassin *El rei león* sis-centes vegades si convé!
 PARE 1: I què si ho fem? Els temps han canviat.
 PARE 3: Ah, si? Doncs aprofitant que són en un hospital, per què no demanen que els instal·lin una connexió al clatell i els hi connectin la parabòlica directament? Pobret! Miri'l, és una criatura abocada al desequilibri.
- 50 *El PARE 2 s'espanta al veure un moviment estrany darrere el vidre.*

PARE 2: On el porten? Ah! Bé, és hora de dinar..., doncs ja ens anirem veient per aquí, eh!...
 Fins ara...
 PARE 3: Infermera, si us plau... El meu fill, si us plau. Vidal, Vidal Planas.

La infermera assenyala el fill del PARE 2.

- 55 PARE 2: Però aquest no és el meu fill?
 PARE 3: Però...
 PARE 1 (a la infermera): Vidal, Vidal Padrós...
 PARE 3 (a la infermera): Però què ha fet?
 PARE 1 (a la infermera): Quin? Aquell? Està segura?
- 60 *El PARE 1 compara el seu nou fill amb el que fins aleshores era el seu fill. Sembla content amb el canvi.*

PARE 1: Ja tenia raó, ja... completament desequilibrat...

El PARE 1 surt en direcció al seu nou fill.

- 65 *El PARE 3 treu el llibre de Dante per llegir-lo, però de mica en mica, és víctima del sentiment de pare. Es va estovant i acaba fent els típics “agó, agó...”. Fosc.*

Paco Mir, *Criatures* (1998)

2.

L'encís qui fuig

Boira que el cim vas fregant volandera,
flaire qui passes amb l'ala del vent,
signe de neu que entre molsa i falguera
dius ta raó per rocosa pendent.

5 Rous matinals i poncelles descloses,
com jo fruesc vostre encís fugitiu!
Dins el misteri que esfulla les roses
veig la Bellesa qui passa i somriu.

10 Amb quin plaer d'exquisida recança
jo l'he sentida quan passa pel món,
que en sa escomesa ja duu l'enyorança,
de tan seguit com s'allunya i se fon!

Tota ma vida tremola agraïda
quan un moment l'he sentida vibrar.
15 Mes ella passa, i què en resta a la vida
sinó el neguit de sentir-la passar?

Maria Antònia Salvà, *Espigues en flor* (1926)
